

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>TIKA NIPATA - EL LLIBRE DELS TRESOS</i>
--

IV

31.

Monjos, aquelles famílies en les quals la mare i el pare són venerats pels fills a la llar són Brahmā. Monjos, aquestes són les primeres instruccions en les famílies, quan la mare i el pare són venerats pels joves. Monjos, aquestes famílies en les quals la mare i el pare són venerats pels joves a la llar són adorables. Monjos, Brahmā és sinònim de mare i pare. Els primers mestres és un sinònim per la mare i el pare. Els primers estimats és un altre sinònim per la mare i el pare. Monjos, la mare i el pare fan molt pels seus fills, quan aquests no poden caminar, són alimentats i el món se'ls mostra mitjançant la mare i el pare.

S'ha dit que la mare i el pare són Brahmā, els primers mestres. Haurien de ser venerats amb compassió i honorats. Haurien de ser proveïts amb comestibles, begudes, roba i llits. Haurien de ser purificats, banyats i netejats els seus peus. El savi gaudeix atenent la mare i el pare aquí i aquests gaudeixen al cel posteriorment.

32.

En una ocasió el venerable Ānanda s'apropà al Benaventurat, el venerà, s'assegué al seu costat i li digué això: “Venerable senyor, existeix un tipus de concentració en la qual no sorgeixen les tendències latents de mesura de

‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe. En quina concentració la ment queda alliberada mitjançant el coneixement i resideix sense les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’? ”

“Ānanda, existeix aquesta concentració en la qual no sorgeixen les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe. En aquesta concentració la ment queda alliberada mitjançant el coneixement, sense les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ i hom hi resideix.”

“Venerable senyor, com és aquesta concentració? ”

“Ānanda, aquí el monjo pensa: ‘Això és pacífic, això és sublim, com la pacificació de totes les determinacions, com la renúncia a tot substrat, com la destrucció de tot desig, com el no aferrament, com la fi i l’extinció.’ Ānanda, d’aquesta manera existeix pel monjo una concentració en la qual no sorgeixen les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe. En aquesta concentració la ment queda alliberada mitjançant el coneixement, sense les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi’ i hom hi resideix.”

“Ānanda, és a causa d’això que jo vaig respondre això a Punnaka en el Pārāyana vagga: Destruint tot allò superior i inferior, si no tremola, està pacificat, emancipat, sense confusió ni desigs, jo dic que ha creuat el naixement i el morir.”

33.

En una ocasió el venerable Sāriputta s’apropà al Benaventurat, el venerà i s’assegué al seu costat. El Benaventurat li digué al venerable Sāriputta: “Jo predico breument i detalladament, jo predico també breument i detalladament, aquells qui ho comprenen són pocs.”

“Oh Benaventurat ! Oh, Aquell qui ha retornat una vegada, aquesta és l’hora de predicar breument i detalladament, l’hora de predicar també breument i detalladament, existeixen aquells qui ho comprenen.”

“Per tant, Sāriputta, hauries d’entrenar-te així, en les sis consciències del cos i externament a causa de qualsevol signe, perquè no existeixen les tendències latents de mesura de ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi.’ Aquesta és la morada en la qual la ment està alliberada, la morada en la qual la ment està alliberada mitjançant el coneixement. Sāriputta, per aquell qui hi resideix, no existeixen les tendències latents de mesura com ‘Jo soc’ i ‘Això és per a mi.’ Nosaltres residirem en aquest alliberament de la ment i en aquest alliberament mitjançant el coneixement. Sāriputta, hauries d’entrenar-te d’aquesta manera, en les sis consciències del cos i externament a causa de

qualsevol signe, quan no existeixen les tendències latents de mesura com 'Jo soc' i 'Això és per a mi', aquest és l'alliberament de la ment i l'alliberament mitjançant el coneixement. Sāriputta, per això és diu que el monjo ha tallat el desig i ha eliminat els lligams, travessant justament la mesura i ha eliminat el sofriment.”

“Sāriputta, és a causa d'això que vaig respondre a Udaya d'aquesta manera. Dissipant l'interès per la sensualitat juntament amb el plaer; expulsant la negligència i la fi dels dubtes i purificant la no atenció amb l'equanimitat precedida mitjançant el pensament lògic. Declaro l'alliberament que és el coneixement amb la dispersió de la ignorància.

34.

Monjos, aquests són els tres orígens de l'acció. Quins són? L'avidesa és un origen de l'acció, l'odi és un origen de l'acció i l'engany és un origen de l'acció.

Monjos, una acció d'avidesa nascuda de l'avidesa, originant-se i sorgint de l'avidesa, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, una acció d'odi nascuda de l'odi, originant-se i sorgint de l'odi, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, una acció d'engany nascuda de l'engany, originant-se i sorgint de l'engany, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, les llavors no podrides, sense interrupció, no destruïdes per la calor i el sol quan són plantades durant l'època correcta, en un camp ben preparat, si la pluja també cau, germinen, creixen i progressen. De la mateixa manera, una acció d'avidesa nascuda de l'avidesa, originant-se i sorgint de l'avidesa, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement; una acció d'odi nascuda de l'odi, originant-se i sorgint de l'odi, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement i una acció d'engany nascuda de l'engany, originant-se i sorgint de l'engany, en la qual ha nascut el si mateix real, progressa. Quan ha progressat, això és el resultat de l'acció que es sent aquí i ara, en el proper naixement o en un posterior naixement.

Monjos, aquests són els tres orígens de l'acció.

Monjos, aquests són els tres orígens de l'acció. Quins són? La no avidesa és un origen de l'acció, el no odi és un origen de l'acció i el no engany és un origen de l'acció.

Monjos, una acció de no avidesa nascuda de la no avidesa, originant-se i sorgint de la no avidesa, quan l'avidesa desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, una acció de no odi nascuda del no odi, originant-se i sorgint del no odi, quan l'odi desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, una acció de no engany nascuda del no engany, originant-se i sorgint del no engany, quan l'engany desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, les llavors no podrides, sense interrupció, no destruïdes per la calor i el sol quan són plantades durant l'època correcta, en un camp ben preparat, si un home camina per aquest i crema aquestes llavors les converteix en cendres i les tira a l'aire o les tira en un corrent ràpid del riu. De la mateixa manera, una acció de no avidesa nascuda de la no avidesa, originant-se i sorgint de la no avidesa, quan l'avidesa desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més; una acció de no odi nascuda del no odi, originant-se i sorgint del no odi, quan l'odi desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com el tronc d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més i una acció de no engany nascuda del no engany, originant-se i sorgint del no engany, quan l'engany desapareix aquesta acció s'esvaeix, és desarrelada, com l'arrel d'una palmera, una cosa que no tornarà a sorgir més.

Monjos, aquests són els tres orígens de les accions. L'hàbil sent aquí i ara totes les accions grans o petites, per naturalesa d'avidesa, d'odi o d'engany. No les abandonis per altres coses. Per tant, monjos, fes sorgir el coneixement i dissipa tots els estats dolents.

35.

Així ho he escoltat. En una ocasió el Benaventurat era a Ālavī, en una camí de bestiar, assegut a sobre d'un feix de fulles al bosc de Simsapā. Hatthaka d'Alavaka, caminant i deambulant per exercitar-se, veié al Benaventurat assegut a sobre d'un feix de fulles al bosc de Simsapā i s'hi apropà, venerà al Benaventurat, s'assegué al seu costat i digué:

“Senyor, Benaventurat, has dormit bé?”

“Si, príncep, he dormit be. Soc un d'aquells qui dormen be en aquest món.”

“Senyor, les nits d’hivern són fredes, és el temps de la caiguda de la neu, el terra, els solcs fets pel bestiar són aspres, el feix de fulles és dèbil, cau la neu sobre els arbres i es queden amb menys fulles, el vent fred bufa sobre la roba groga del cos i malgrat tot això el Benaventurat diu: Si, príncep, he dormit be. Soc un d’aquells qui dormen be en aquest món.”

“Príncep, et preguntaré sobre això i tu podràs respondre’m si et plau. Per a un cap de família o pel fill d’un cap de família existeix una mansió ben pintada, amb les portes i finestres tancades. En aquesta mansió hi ha coixins de pell de cérvol amb cobertes de llana. Penjant també hi ha cobertes d’antílop i de pell de cérvol i cobertes vermelles als dos costats. A dintre una làmpada està encesa i quatre esposes l’atenen tenint cura d’allò que li agrada i no li agrada.

Príncep, què penses ? Hi dormirà be allà o no ?”

“Venerable senyor, hi dormirà be. Aquest és un d’aquells qui dorm be en aquest món.”

“Però no assaltaran a aquest cap de família o fill de cap de família contaminacions físiques o mentals nascudes de l’avidesa i a causa d’això dormiran malament?”

“Si, venerable senyor.”

“Príncep, les lamentacions nascudes de l’avidesa a causa de les quals aquest cap de família o fill de cap de família dormen malament són dissipades en Aquell qui ha retornat una vegada, desarrelat, com un l’arrel d’una palmera que no tornarà a sorgir més. Per tant, jo dormo be.”

“Però no assaltaran a aquest cap de família o fill de cap de família contaminacions físiques o mentals nascudes de l’odi i a causa d’això dormiran malament?”

“Si, venerable senyor.”

“Príncep, les lamentacions nascudes de l’odi a causa de les quals aquest cap de família o fill de cap de família dormen malament són dissipades en Aquell qui ha retornat una vegada, desarrelat, com un l’arrel d’una palmera que no tornarà a sorgir més. Per tant, jo dormo be.”

“Però no assaltaran a aquest cap de família o fill de cap de família contaminacions físiques o mentals nascudes de l’engany i a causa d’això dormiran malament?”

“Si, venerable senyor.”

“Príncep, les lamentacions nascudes de l’engany a causa de les quals aquest cap de família o fill de cap de família dormen malament són dissipades en Aquell qui ha retornat una vegada, desarrelat, com un l’arrel d’una palmera que no tornarà a sorgir més. Per tant, jo dormo be.”

Els braman extingit dormen be cada dia.

No embrutat per la sensibilitat, està pacificat i sense residu. Posant fi a tots els estats perjudicials, acaba amb el sofriment. Aquells qui han pacificat les seves ments dormen be.

36.

Monjos, aquests són els tres missatgers celestials. Quins són? Aquí monjos, algú es va comportar perjudicialment de cos, de paraula i de ment i després de la mort neix en disminució, en un mal estat, a l'infern. Els guardians de l'infern l'agafaren pels seus membres i el mostraren al seu rei dient-li: "Senyor, aquest no va tenir cura de la seva mare, ni del seu pare, ni dels monjos, ni aquells qui segueixen la vida gloriosa ni els seus ancians, imposa-li un càstig."

El rei de l'infern li formulà unes qüestions, li va fer unes preguntes i conversà amb ell: "Bon home, no vas veure aparèixer el primer missatger celestial entre els humans? "

"Senyor, no el vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà això llavors: "Bon home, no vas veure entre els humans una dona o un home, de vuitanta, noranta o cent anys d'edat, encorbats com la forma d'una teulada, caminant amb el suport d'un bastó i tremolant, malalt, amb la joventut esvaïda, amb les dents trencades, amb el cabell gris, quasi sense cabell i amb arrugues per tot el cos? "

Llavors ell contestà: "Ho vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà llavors: "Bon home, sent tu un home intel·ligent que envellia, no se't va ocórrer: Jo tampoc aniré més enllà de la l'envelliment, per tant hauria de comportar-me benèficament de cos, de paraula i de ment? "

Llavors ell contestà: "Senyor, jo no podia a causa de la meva negligència."

El rei de l'infern li digué: "A causa de la negligència no vas fer el correcte de cos, ni de paraula ni de ment. Aquest demèrit no va ser realitzat ni per la teva mare, ni pel teu pare, ni pel teu germà, ni per la teva germana, ni pels teus amics, ni pels teus socis, ni pels teus consanguinis, ni pels déus, ni pels monjos ni pels bramans. Això va ser realitzat per tu i tu experimentaràs el retorn dels seus efectes."

El rei de l'infern li formulà unes qüestions, li va fer unes preguntes i conversà amb ell: "Bon home, no vas veure aparèixer el segon missatger celestial entre els humans? "

"Senyor, no el vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà això llavors: "Bon home, no vas veure entre els humans una dona o un home, greument malalts, sofrint, enfonsats en la seva pròpia orina i excrements, aixecats i col·locats al llit per altres? "

Llavors ell contestà: "Ho vaig veure."

El rei de l'infern li preguntà llavors: "Bon home, sent tu un home intel·ligent que envellia, no se't va ocórrer: Jo tampoc aniré més enllà de la malaltia, per tant hauria de comportar-me benèficament de cos, de paraula i de ment? "

Llavors ell contestà: "Senyor, jo no podia a causa de la meva negligència."

El rei de l'infern li digué: “A causa de la negligència no vas fer el correcte de cos, ni de paraula ni de ment. Aquest demèrit no va ser realitzat ni per la teva mare, ni pel teu pare, ni pel teu germà, ni per la teva germana, ni pels teus amics, ni pels teus socis, ni pels teus consanguinis, ni pels déus, ni pels monjos ni pels bramans. Això va ser realitzat per tu i tu experimentaràs el retorn dels seus efectes.”

El rei de l'infern li formulà unes qüestions, li va fer unes preguntes i conversà amb ell: “Bon home, no vas veure aparèixer el tercer missatger celestial entre els humans? ”

“Senyor, no el vaig veure.”

El rei de l'infern li preguntà això llavors: “Bon home, no vas veure entre els humans una dona o un home morts, un dia, dos dies, tres dies, o rígids, inflats i ulcerats? ”

Llavors ell contestà: “Ho vaig veure.”

El rei de l'infern li preguntà llavors: “Bon home, sent tu un home intel·ligent que envellia, no se't va ocórrer: Jo tampoc aniré més enllà de la mort, per tant hauria de comportar-me benèficament de cos, de paraula i de ment? ”

Llavors ell contestà: “Senyor, jo no podia a causa de la meva negligència.”

El rei de l'infern li digué: “A causa de la negligència no vas fer el correcte de cos, ni de paraula ni de ment. Aquest demèrit no va ser realitzat ni per la teva mare, ni pel teu pare, ni pel teu germà, ni per la teva germana, ni pels teus amics, ni pels teus socis, ni pels teus consanguinis, ni pels déus, ni pels monjos ni pels bramans. Això va ser realitzat per tu i tu experimentaràs el retorn dels seus efectes.”

El rei de l'infern, havent formulat les qüestions, havent fet les preguntes i havent conversat amb ell sobre el missatger esdevingué en silenci.

Llavors els guardians de l'infern li apliquen els cinc càstigs. Li col·loquen una estaca de ferro bullint a cadascuna de les seves mans i dues més a cadascun dels seus peus i un altre punxó al seu pit. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern l'agafen i el tallen amb un ganivet. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern el pengen cap per avall i treballen en ell amb una destrat. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern el lliguen a un carruatge i el fan anar i venir en un terra bullint en flames. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern l'eleven i el deixen anar d'una roca alta que està bullint en flames. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern l'agafen pel seu peu i el llencen dins un recipient bullint. Bulleix en la seva escuma i mentre està bullint és introduït a dintre i tret a fora, neda per aquest. A causa d'això te sensacions insatisfactòries agudes i brutals, però no mor fins que els resultats de les seves accions perjudicials s'hagin exhaurit.

Llavors els guardians de l'infern el col·loquen en el gran infern. Aquest és així: Posseeix quatre portes en les quatre cantonades, dividides i subdividides. Està envoltat per un mur de ferro i una teulada de ferro a dalt. El terra de ferro està bullint sense interrupció, te una extensió de set-centes milles i romà així sempre.

Monjos, en una ocasió se li acudí al rei de l'infern: "Aquells qui realitzen accions perjudicials al món estan subjectes a diferents càstigs. Oh! Hauria de guanyar humanitat, Aquell qui ha retornat una vegada, digne i completament il·luminat també hauria de nàixer. Hauria de tenir una oportunitat d'associar-me a ell, escoltar l'ensenyança i conèixer l'ensenyança.

Monjos, aquestes paraules no són unes paraules d'altres monjos o bramans, les pronuncio perquè ho he comprès, ho he vist i ho he experimentat.

Les persones joves es troben cara a cara amb els missatgers celestials. Si són negligents, estan en disminució i cauen en la infelicitat per molt temps. Els grans homes, pacificats pels missatgers celestials, no esdevenen negligents. Veuen el temor a adherir-se al naixement, l'envelliment i l'existència, i destruint aquests, busquen l'alliberament sense adhesió. Ells estan pacificats i feliços, extingits aquí i ara. Van més enllà de l'animositat, de la por i de tot allò que és insatisfactori.

37.

Monjos, el vuitè dia de lluna creixent els ministres i membres de l'assemblea dels quatre déus guardians deambulen per veure si els humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit.

Monjos, el catorzè dia de lluna creixent els fills dels quatre déus guardians deambulen per veure si els humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit.

Monjos, el dia de lluna plena el quinze dia de lluna creixent, els quatre déus guardians mateixos deambulen per veure si els humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit.

Monjos, si únicament uns quants humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit, a l'assemblea dels trenta tres déus a Sudhamma, els quatre guardians informen a Sakka: "Senyors, únicament uns quants humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit."

Monjos, havent escoltat això els trenta tres déus esdevenen afligits pensant que el cos celestial està disminuint i el cos dels dimonis està augmentant.

Monjos, si molts humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit, a l'assemblea dels trenta tres déus a Sudhamma, els quatre guardians informen a Sakka: "Senyors, molts humans tenen cura de les seves mares, dels seus pares, dels monjos, dels bramans, dels ancians de la família o segueixen els vuit preceptes del dia de lluna plena i es mantenen desperts realitzant el mèrit."

Monjos, havent escoltat això els trenta tres déus esdevenen feliços pensant que el cos celestial està augmentant i el cos dels dimonis està disminuint.

38.

Monjos, en una ocasió, Sakka, el rei dels déus, instruï als trenta tres déus d'aquesta manera: "Seguiu els vuit preceptes el catorzè dia, el quinze dia i el vuitè dia de lluna creixent i considereu als humans com a mi mateix."

Monjos, aquest vers del rei dels déus no està ben expressat i no cantat completament. Per quina raó? Monjos, el rei del déus està amb avidesa, amb odi i amb engany. Monjos, aquell qui ha destruït els desigs, viu la vida sagrada fins el final, realitza allò que s'hauria de realitzar, baixa la càrrega, arriba al be més elevat, ha destruït el lligam de l'existència i s'ha alliberat mitjançant el coneixement, per tant hauria d'expressar correctament aquest vers:

"Segui els vuit preceptes el catorzè dia, el quinze dia i el vuitè dia de lluna creixent i considereu als humans com a mi mateix."

Per quina raó? Monjos, ells estan lliures de l'avidesa, de l'odi i de l'engany. Estan alliberats del naixement, de l'envelliment, de la mort, de

l'aflicció, dels laments, de la infelicitat, de la insatisfacció, del disgust i del dolor. Jo dic que estan alliberats de la insatisfacció.

39.

Monjos, jo vaig ser criat amb molta delicadesa. A casa del meu pare hi havia un llac pels lotus blaus, un altre pels lotus vermells i un altre pels lotus blancs i tots ells pel meu benefici. Mai no vaig fer servir cap altra sandàlia que no fos de Benarés. La meva còfia, la meva jaqueta, el meu vestit i tota la meva roba exterior era de teixit de Benarés. Hi havia un parasol sobre meu dia i nit amb la intenció que ni el fred, ni la calor, ni la cendra, ni l'herba ni les gotes de la rosada no m'arribessin. Hi havia tres mansions per a mi, una per l'hivern, una per l'estiu i una altra per l'època de pluges. Monjos, els quatre mesos de l'estació de pluges jo residia a la mansió de l'època de pluges, sense homes, atès amb música. A diferència d'altres cases on als servents i els criats se'ls serveix un plat secundari, a casa del meu pare se'ls servia un arròs excel·lent i sopes.

Monjos, estant servit amb tanta cura i criat amb tant delicades se'm va ocórrer: "La persona ignorant sotmesa a l'envelliment, veient a un altre envellir, ho rebutja i sent disgust, no pensa: Això em passarà a mi. Se'm ocorre a mi: jo estic subjecte a l'envelliment, no haig d'anar més enllà. Si veient una persona que envelleix ho rebutjo i sento disgust, això no és adequat per a mi. Quan reflexiono així totes les meves contaminacions de la joventut s'esvaeixen."

"La persona ignorant sotmesa a la malaltia, veient a un altre emmalaltir, ho rebutja i sent disgust, no pensa: Això em passarà a mi. Se'm ocorre a mi: jo estic sotmès a la malaltia, no haig d'anar més enllà. Si veient una persona que emmalalteix ho rebutjo i sento disgust, això no és adequat per a mi. Quan reflexiono així totes les meves contaminacions de la salut s'esvaeixen."

"La persona ignorant sotmesa a la mort, veient a un altre morir, ho rebutja i sent disgust, no pensa: Això em passarà a mi. Se'm ocorre a mi: jo estic sotmès a la mort, no haig d'anar més enllà. Si veient una persona que mor ho rebutjo i sento disgust, això no és adequat per a mi. Quan reflexiono així totes les meves contaminacions de la vida s'esvaeixen."

Monjos, aquestes són les tres contaminacions. Quines són? Són la contaminació de la joventut, la contaminació de la salut i la contaminació de la vida. Monjos, l'home ignorant, contaminat per la joventut es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment i a causa d'aquest comportament perjudicial, després de la mort, se'n va en disminució, a un estat perjudicial, neix a l'infern. Monjos, l'home ignorant, contaminat per la salut es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment i a causa d'aquest comportament perjudicial, després de la mort, se'n va en

disminució, a un estat perjudicial, neix a l'infern. Monjos, l'home ignorant, contaminat per la mort es comporta perjudicialment de cos, de paraula i de ment i a causa d'aquest comportament perjudicial, després de la mort, se'n va en disminució, a un estat perjudicial, neix a l'infern.

Monjos, a causa de la contaminació de la joventut, de la contaminació de la salut o de la contaminació de la vida un monjo abandona la instrucció i entra en un estat inferior.

L'envelliment, la malaltia i la mort, el pacífic, les coses naturals de la vida, són rebutjades per les persones comunes. No és adequat per a mi rebutjar-ho, se que són les coses per no adherir-s'hi. Veient la pacificació en la renúncia, jo destrueixo totes les meves contaminacions. Que pugui jo recollir valor per realitzar l'extinció. Ara no puc gaudir dels plaers sensibles. Aniré cap a la fi de la vida sagrada.

40.

Monjos, aquestes són les tres autoritats. Quines són? Són l'autoritat sobre un mateix, l'autoritat sobre el món i l'autoritat sobre l'ensenyança.

Monjos, quina és l'autoritat sobre un mateix? Aquí, monjos, un monjo va al bosc, a l'arrel d'un arbre o a una casa buida i reflexiona: "No em vaig posar l'hàbit ni vaig esdevenir sense llar per desitjar roba, aliments, cases ni per desitjar aquesta o aquesta altra cosa. Estic assetjat pel naixement, per l'envelliment, per la mort, per l'aflicció, pels laments, per la infelicitat, per la insatisfacció i pel dolor. La fi completa d'aquesta massa de infelicitat és excepcional. Vaig renunciar a la sensualitat i vaig esdevenir sense llar. Si ara vaig a la recerca de la sensualitat, això és perjudicial. Això no és adequat per a mi."

Llavors ell va reflexionar així: "L'esforç constant sorgirà, l'atenció sense confusió serà establerta, el meu cos és pacificat sense cap aversió, la meva ment està concentrada i unificada." Es converteix a si mateix en una autoritat i dissipa el demèrit, desenvolupa el mèrit, dissipa les faltes i desenvolupa les no faltes. Es purifica a si mateix. Aquesta és l'autoritat sobre un mateix."

Monjos, quina és l'autoritat sobre el món? Aquí, monjos, un monjo va al bosc, a l'arrel d'un arbre o a una casa buida i reflexiona: "No em vaig posar l'hàbit ni vaig esdevenir sense llar per desitjar roba, aliments, cases ni per desitjar aquesta o aquesta altra cosa. Estic assetjat pel naixement, per l'envelliment, per la mort, per l'aflicció, pels laments, per la infelicitat, per la insatisfacció i pel dolor. La fi completa d'aquesta massa de infelicitat és excepcional. Vaig renunciar a la sensualitat i vaig esdevenir sense llar. Si ara tinc pensaments sensibles, pensaments d'ira o pensaments de perjudici, en aquesta gran societat deuen haver monjos molt poderosos i bramans que posseeixen l'ull diví que poden conèixer les ments dels altres. Ells em

poden veure a distància i estant reclosos, ells no poden ser vistos. Ells em coneixeran d'aquesta manera: Mira el fill d'aquesta família, sense fe, avançà i esdevingué sense llar, ara viu tenint pensaments perjudicials demeritoris. Existeixen també déus poderosos que posseeixen l'ull diví i coneixen la ment dels altres. Veuen a distància i a més ells no poden ser vistos de prop. Ells coneixeran la meua ment. Ells em coneixeran d'aquesta manera: Mira el fill d'aquesta família, sense fe, avançà i esdevingué sense llar, ara viu tenint pensament perjudicials demeritoris.

Llavors ell reflexiona així: "L'esforç constant sorgirà, l'atenció sense confusió serà establerta, el meu cos és pacificat sense cap aversió, la meua ment està concentrada i unificada." Converteix el món en una autoritat i dissipa el demèrit, desenvolupa el mèrit, dissipa les faltes i desenvolupa les no faltes. Es purifica a si mateix. Aquesta és l'autoritat sobre un mateix."

Monjos, quina és l'autoritat sobre l'ensenyança? Aquí, monjos, un monjo va al bosc, a l'arrel d'un arbre o a una casa buida i reflexiona: "No em vaig posar l'hàbit ni vaig esdevenir sense llar per desitjar roba, aliments, cases ni per desitjar aquesta o aquesta altra cosa. Estic assetjat pel naixement, per l'envelliment, per la mort, per l'aflicció, pels laments, per la infelicitat, per la insatisfacció i pel dolor. La fi completa d'aquesta massa de infelicitat és excepcional. L'ensenyança del Benaventurat està correctament proclamada, aquí i ara, el temps no és un problema, convida a la inspecció, condueix als interiors, és per ser realitzada pels savis mateixos. Hi ha els meus socis que viuen coneixent i veient. Si he avançat en aquesta exempció correctament proclamada i visc de forma mandrosa i negligent, això no és adequat per a mi."

Llavors ell va reflexionar així: "L'esforç constant sorgirà, l'atenció sense confusió serà establerta, el meu cos és pacificat sense cap aversió, la meua ment està concentrada i unificada." Converteix l'ensenyança en una autoritat i dissipa el demèrit, desenvolupa el mèrit, dissipa les faltes i desenvolupa les no faltes. Es purifica a si mateix. Aquesta és l'autoritat sobre l'ensenyança."

Monjos, aquestes són les tres autoritats. No hi ha secret al món per aquell qui es comporta perjudicialment, tu saps la veritat. Amic, allò benèfic és l'ull testimoni, el si mateix és breu. Quan el si mateix està pacificat, el perjudici no te lloc. Aquell qui ha retornat una vegada i els déus, veuen l'imbècil comportant-se perjudicialment. Per tant, esdevé una autoritat sobre tu mateix, estigues atent. Esdevé una autoritat sobre el món, concentrat amb claredat. Esdevé una autoritat sobre l'ensenyança, viu d'acord amb l'ensenyança. No abandonis la recerca, afronta la mort, la destrucció del naixement amb esforç tal com el coneixedor dels móns no realitza res en benefici propi.

Traducció: Albert Biayna Gea